

Oppepper

Thuis of op je werk, een Oppepper maakt je sterk

Nummer 32-4

Een evangeliste hoorde over een kerk in communistisch China. De soldaten van het regime waren de kerk tijdens een dienst binnengevallen en hadden zonder pardon een ware slachting aangericht. Hoe was dat mogelijk. Gods eigen kinderen, zomaar vermoord?

“Waarom heeft U dat toegelaten, Heer?” vroeg de evangeliste boos in gebed. Maar God schoof de bal direct terug toen Hij zei: “Dat is omdat niemand van Mijn kinderen de moeite neemt om ook maar ooit voor Mijn kinderen in China te bidden. Hun bescherming zat vol met gaten en dit is het resultaat!”

Hart na hart

Jesaja 53 vertelt ons dat Jezus ‘vertrouwd was met het bitterste verdriet’. Waar komt dat verdriet vandaan? Het heeft er ongetwijfeld mee te maken dat een deel van Gods eigen schepping zich van Hem heeft afgewend en Hem heeft verworpen. Dat deel is onze wereld. We spreken over de mens. De mens zoekt zijn eigen weg. Wij doen het liever zonder dat belemmerende juk van een God die je vertelt hoe je moet leven. “Ik kan zelf toch zeker wel uitmaken hoe ik moet leven. Daar heb ik God niet voor nodig.” Helaas zijn de vruchten er ook naar, want de wereld draait door. Een korte blik op het nieuws overtuigt je ervan dat alles op een groot fiasco dreigt uit te lopen.

Maar er is ook hoop en vreugde, want veel mensen hebben zich weer tot God gekeerd en juist die mensen zijn het werktuig waardoor God een ongelovige wereld weer tot Hem wil terugbrengen. En dat doet Hij door gebed.

Daarom zijn de mensen die echt iets bewerkstelligen op deze aarde, de mensen die bidden. Niet de mensen die zeggen dat ze in God geloven, er over lezen en er alles over weten, maar de mensen die de tijd nemen om voor deze wereld te bidden. Mensen die voor God komen in een oprecht verlangen om Zijn liefde over deze wereld uit te storten. Er valt ogenschijnlijk niet veel eer aan te behalen. Niemand ziet het, niemand weet ervan, en toch is het een krachtig wapen. De hele wereld ligt aan de voeten van een mens die tijd neemt om te bidden. In gebed kun je overal op deze planeet komen en God vragen daar te zegenen, te genezen en te helpen. Je kunt bij wijze van spreken een kwartier in China doorbrengen en dan weer een kwartier in Marokko. Je komt op plaatsen waar je lichamelijk nooit kunt komen.

“Maar”, zo denk je misschien, “dat klinkt wel mooi, maar ik geloof in actie. Er moet worden aangepakt.” Het doen heeft zeker een plaats in het leven van een christen. Dat zal niemand ontkennen. Maar misschien ontbreekt het ons wel aan een diepe overtuiging dat God degene is die een hart moet aanraken en dat alleen God het wonder dat nodig is kan volbrengen en dat Gods geest die wonderen uitsluitend door gebed zal volbrengen. Door gebed bezoek ik de huiskamer van de overbuurvrouw, en ondersteun ik het werk van een eenzame zendeling in Madagascar. Door gebed sta ik op tegen de kracht van het duister in de krottenwijken van Rio de Janeiro. Door het gebed begint je ongelovige, harde huurbaas opeens aan zijn eigen opvattingen te twijfelen en komt de deur van zijn hart op een kier te staan voor het genezende licht van Gods Geest. Door het gebed besluit de inbreker om in een andere straat in te breken dan hij oorspronkelijk van plan was en blijft het huis van de arme weduwe ongemeoid.

Je kunt altijd meer doen dan bidden nadat je gebeden hebt, maar je kunt nooit meer doen dan bidden voordat je gebeden hebt.

Verander je door je gebeden de hele wereld? Natuurlijk niet.

Maar de oorlog wordt stap voor stap gewonnen. Veldslag na veldslag, hart na hart en mens na mens. God heeft ons nodig en bidden kunnen we allemaal...

als we er de tijd voor nemen.

